

VI. évfolyam, 36. szám.

Előfizetési árak helyben és vidéken:

Egy évre	12 korona
Félévre	6 korona
Negyedévre	3 korona
Egyes szám ára	12 fillér.

MEGJELENIK VASÁRNAP ÉS CSÜTÖRTÖK REGGEL.

HATÁRŐR

= UJVIDÉK, 1910. =

május 5. csütörtök

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Ujvidék, Petöfi-utca 47. szám.
ahová a lap szellemi s anyagi részét
illető közlemények intézendők.
Ilyen közleményeket és megkereséseket
lapunk nyomdája is elfogad.

AZ ORSZÁGOS FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT DÉLVIDÉKI ÉS AZ ALFÖLDI FÜGGETLENSÉGI PÁRT UJVIDÉKI HIVATALOS LAPJA

Lapvezér: Teleki Arvéd gróf.

Tisztelt Polgártárs!

TELEKI ARVÉD gróf,

városunk szererett képviselőjelöltje *csütörtökön, május 5-én, este 1/2 9 órakor* a gyorsvonattal városunkba érkezik. Noha *Teleki Arvéd* gróf minden ünnepélyes fogadtatást a leghatározottabban mellőzni kért, felhívjuk polgártársainkat, hogy csütörtök este a *pályaudvaron* megjelenni sziveskedjenek, hol egyszerű de lelkes istenhozzottal kívánjuk üdvözölni. A vasutról jelöltünk a *Récsei szállóba* száll, hol annak éttermében elvtársainkkal találkozni kíván. Legyünk mindannyian ott! Ne maradjon egy sem el.

Hazafias tisztelettel

Szalay Lajos,
kir. tanácsos,
pártelnök.

A munka lemocskolása.

Ujvidék, máj. 2.

„Isten áldja a tisztet ipart.“ — mondja valahol Marx, a nagy szocialista apostol az ő örökbecsű tanító-írásaiban; és „a tisztet munka az a szikla, amelyen a társadalmának vára fölépül.“ Ezt meg egy másik nagy szociologus, Bebel mondja valahol az ő böles tanításaiban. Ellenben valami K. M. (erős a gyanum, hogy az a szerencsétlen *Krumpászk* Muki lapul meg ezek alatt a betűk alatt) azt a gyönyörűségét leli az „Ujvidéki Hírlap“ szombati nyiltterében, hogy a sárga földig lepocskondiázza Gógös Árpád tanítót, mert annak történetesen becsületes cipésmesterember az édesapja. „Suszter, kaptafa, csiriz.“ Ezek azok a válogatott elmésségek, amikkel egy mungó apostol hadakozik. Jól értjük meg ezt mindannyian, akik suszterek, vagy egyéb munkásai vagyunk a nemzet gazdasági életének. Mert suszternek, vagy egyéb munkásnak lenni: a mungó vezériró szerint — szegény és becsütelenség. Mert ha nem abba a számba venné az a *Krumpászk*, akkor nem akarta volna azt a jóra való és derék fiatal tanítót azzal megbélyegezni, hogy az édes atyja suszter.

No hiszen szépen korteskednek ezek a mungók. A szellemi munkást el akarják toloncoltatni, az ipari munkást meg

lenézik, lekicsinylik, gunyolják. Talán még le is köpnék, ha egynéhányuknak a szavazatára nem számítanának. „Ne sutor ultra crepidam!“ — mondja *Krumpászk*. És azért ő mégis — ujságot ír és szerkeszt. Hát ez a mesterség könnyebb a suszterségnél? Vagy ha a suszterség a nehezebb mesterség, hát akkor miért becsüli le a suszterséget az a *Krumpászk*, aki még ujságot sem tud írni. Hej! be' nehéz lesz ebből kigabalyodni! (Valami ilyesféle problémába bolondult bele *Rottenbiller* is.)

Mindenesetre jellemző — az az elbizakodottság, amelylyel ezek az emberek harcolni mernek. Avagy azt hiszik talán, hogy Ujvidék város becsületes és dolgozó iparosságának és munkásságának az önértékével csak úgy büntetlenül és megtorlatlatnul lehet kukoricázni!? . . . Majd megadja az a lepocskondiázott suszter-nép a választat erre az inzultusra a választás napján, az urnánál.

Gógös Árpád pedig vigasztalódjék. Nem lett ezzel az otromba lekisebbitéssel kevésbé értékes, mint eddig volt, még azok szemében sem, akik csak a *Krumpászk* jóvoltából jutottak most arra a hallatlan származási szégyenfoltjának a tudomására, hogy az édes atyja cipésmester és nem városi főügyész.

No dehát: teszünk róla, hogy a képviselőség árán ne szabaduljon meg a város főügyésztől. Maradjon csak meg ő annak a legközelebbi restaurációig. Akkor majd kikeféljük őt ingyen a subagallérból! A függetlenségi gondolkodás gavellériája nem fogja velünk még egyszer elkövetetni azt a kegyelmi aktust, hogy a tizszeres aposztaziát elkövetett politikai fregolit, akinek alább is olvasható csak egy esztendőnek előtte tett bűnbánó nyilatkozata: újra a nyaka közé ültesse. Maradjon meg most már ő csak annak az inkarnátus 67-esnek, aminek született és élt vagy negyven esztendeig. A mi táborunk nem gyöngült a színeváltozásával és mi ma is vagyunk az erősek és igazunkban bizók, akik voltunk már két ízben, amikor *Teleki* zászlaját diadalra vittük, még — ha suszterek és egyéb becsületes mesteremberek ivadékai vagyunk is.

Bismarck mondotta, hogy az 1871-iki francia-porosz háborút a — német schulmeisterek döntötték el, mert olyan derék német generációt neveltek. Hát meg fogjuk mutatni annak a *Krumpászk*

kinak és a gazdáinak, hogy az ujvidék választási csatát is megnyerik a mesteremberek: dolgozzanak bár szellemmel, pennával vagy — dikicscsel.

(s. b.)

Teleki Arvéd gyalázói.

— *Hatvanhetesek véleménye Telekiról.* —

A mungópártról egy pillanatig sem volt jó véleményünk, de hogy a választási harcban oly alantjáró és közönséges eszközökhöz merjenek nyulni, mint teszi azt ennek a pártnak és *Matkovits* Bélának lábzsurnálja, azt még a mungókról sem akartuk feltételezni. Ez az ujság annyira vakmerő, hogy próbáratéve minden önértetes magyar embernek külföldben is már végsőkig feszített türelmét, minden betűjével gyalázza *Teleki Arvéd* gróf személyét, egyéniségét. Ha meggondoljuk azt a vakmerőséget, hogy egy kardos miksa tollával be meri szenezni egy ragyogó név méltó viselőjét: egy *Teleki Arvéd* gróf nevet, amelyet *Europaszerte* ismer és becsül mindenki, — úgy a vér az ember arcába szökik és ökölbe szorul a kezünk.

*Teleki Arvéd*et, Magyarország legelső nemzetgazdászát, a puritán jellemű igaz magyar főurat, aki *Demetrovits* *Vladimir* ar. polgármester, munkapárti szavazatfelhajtó szerint is „nemcsak a mienk, hanem millióké“ . . .

*Teleki Arvéd*et, kuruc ősök kuruc unokáját, akinek családjában egy *Teleki Blanka* is volt, akit osztrák *Haynauk* mártíromságból kufsteini várfogságba vetettek, hol utóbb megvakult, — egy *Teleki Arvéd* grótot a ragyogó önzetlen hazafiak mintaképét, a tökéletes férfiut, akinek szilárd a szelleme, rajongó a munkaszeretete, az alkotási vágya — sárral keni be egy kardos miksa.

Nincs, nem lehet ezért bűnbocsánat. Aki ilyesmire vetemedik, az nem magyar ember, — erre osztrák bérenc sem volna képes.

Nem fajúlnak el a választási harcok annyira, hogy *Teleki Arvéd*ről ilyen hangan merészelhessenek írni. És mégis kardos miksa — csikimiklós lapja, — *üresfejűnek, jöttment grófnak és tudja isten mienk nevezzi el.* Resteljük, szégyeljük papírra vetni a gyalázkodások ezen szennykes kifakadásait, — de kiírjuk örök szegényére azoknak, akik ilyesmire képesek voltak.

BOGDÁNY és TÁRSA

Budapest VI., Dálnok-u. 12.
Telefon 988.

Ujvidék, Tökölly Imre-utca 11.
Telefon 219.

közp. fűtés és vizv. berend. vállalat.

1910. év május 1-től iroda, műhely és raktár-

telepünket II. Rákóczi Ferenc-ut 66. szám

alá helyezük át.

Azt hiszi, mi nem tudnánk Szlezák Lajosról ép ily hangon írni, nem tudnánk az ő politikai ugrásairól, és politikai megbízhatlanságáról írni, — de nem tesszük, mert ha vannak is és lesz köztünk örökké, — politikailag tátongó, soha át nem hidalható úr, egyénileg, személyileg nem bántjuk, még akkor sem, ha a csahosa bepizskolni iparkodik *Teleki Arvéd*-et. Ezt a gavallériánk tiltja.

Teleki Arvédet ezzel a támadással szemben nem kell megvédenünk, megbántanók, ha ezt tennők. A csikimiklós-kák csak kiabáljanak — a karaván az tovább halad.

De hogy bebizonyítsuk, miszerint a mungólap hitvány támadásával mennyire nem értenek egyet maguk a *hatvanhetesek*, ennek igazolására alább egész terjedelmében leközöljük *négy hatvanhetes* politikusként *Teleki Arvéd* grófról mondott beszédeit, amelyek fényesen igazolják, hogy az *Ujvidéki Hírlapnak Teleki Arvéd*-ről írott személyi támadása mennyire komisz és hazafiatlan volt.

Átadjuk a *hatvanheteseknek* a szót. Szóljanak ők maguk! Az ellenpártiak!

1. *Amon Pál dr.*, róm. kath. kano-nok plébános, úgy tudjuk a *hatvanhetes* néppárt tagja, ezeket mondotta Telekiről: (1909. március 15-én tartott városi disz-kozgyűlésen.)

„Bár a tvh. bizottság számos tagjának Teleki Arvéd grófnak diszpolgárrá történendő megválasztása iránti indítványban nyilvánuló óhaja elég világosan fejezi ki a város közön-ségének *vallás és nemzeti különbség* nélkül abbéli kívánságát, hogy Teleki Arvéd gróftól városunk diszpolgárává válasszuk, legyen szabad t. uraim nekem, aki elveim, eddigi magatartásom folytán teljesen biztosítva érzem magam azon gyanutól, hogy bármiféle érdek beszél belőlem, jelen ügyben felszólalom. *Általános a panasz*, legnagyobb iróink emlegetik, hogy korunkban *ritka az elismerés az érdem előtt*, bár mindnyájan tudjuk, hogy az elismerés és a hála elsősorban azt nemesíti, aki azt átérzi és őszintén kifejezi. Épen ezért önmagunkat becsüljük meg, midőn gróf Teleki Arvéddal szemben szivből fakadó elismerésünket fejezzük ki, hogy az ujvidéki diszpolgárságot ajánljuk fel neki, azt, aminél becsesebbet nem nyújthatunk. Hogy ez az *elismerés nem mondva csinált érdemeken* alapszik, legyen szabad azokat az indokokat felsorolnom, amelyek engem, mint gróf Teleki Arvéd *közügyi életének elfogulatlan szemlélőjét* arra indítottak, hogy *előtte az elismerés zászlaját meghajtsam. Nem beszélek azon fontos, városunk fejlődését célzó nagyszabású intézményekről, amelyek létesítésében annyi része van s amit városunk neki köszönhet.* Elhallgatom az új kórház, az ujonnan épülő kir. kath. főgymnázium, az új állandó Dunahid érdekében kifejtett fáradozásait, mert talán önzés, saját hasznunk feletti öröm volna szavainkból kiérezhető. Nem is volna szép ma, március 15-én, azon a napon, mikor emlékét ünnepejük annak, hogy a szabadság napja, melyet annyi ideig a szolgaság fellegei borítottak, ismét felragyogtatta hazánkra arany sugarait, városunk határain és sorompóin tul nem tekintünk. *Teleki Arvéd gróf közéleti működése nem szorul egy város határai közé.* Ismeretes mindazok előtt, akik a magyar nép *gazdasági felszabadításával és emelésével törődtek, milyen fontos uttörő munkát végzett* városunk képviselője ezen a téren már akkor, midőn az ilyen irányu *működés Magyarországon*

még nem aratott elismerést, hanem inkább üldözöttségnek volt kitéve.

Fényes cáfolat az ő működése arra a bizonyos oldalról hangoztatott vádra, hogy a magyar arisztokrata nem dolgozik, nem érez együtt a nép bajával, nem végez produktív munkát. Ez a gránd seigneur, aki az ő birtokán mint a magyar gazda mintaképe fárad és dolgozik, tapasztalatait gazdatársai javára országszerte gyümölcsözteti, dicsőségnek tartja, *hogy lelke értékét jellemző szerénységével, születése, rangja, tradíciói dicsőségének ismerje a munkát.* Innen magyarázható, hogy Délmagyarország egyik kereskedelmi gócpontja a földművelés szolgálatában álló főurat választotta képviselőjéül azért, mert benne a céltudatos, hazafias munka emberét tiszteli. Megtisztelte ez a város azt a felfogást, amely a nagy nemzeti célok szolgálatában akkor is a fáradságos, nyilvános kritikának kitett munkába fogott, amikor sokak példájára a régi, hála Istennek becsületét vesztett „Nobile otium“-ot választhatta volna. Ezért értékesebb és őszintébb az én szememben az ő küzdelme is, amelyet a nemzeti ellenállás idejében hazánk alkotmányának megvédésében folytatott és ezért tekinthetünk bizalommal a jövőben kifejtendő küzdelmére és munkásságára. Midőn köszönetemet fejezem ki az indítványozó tvh. biz. tagoknak, a vár. tanácsnak, mely az indítványt magáévá tette és a főispán ur ő méltóságának, aki azt felkarolta, kívánom, hogy az Ur Isten gróf Teleki Arvédet, Ujvidék sz. kir. város diszpolgárát sokáig éltesse!“

Nem mi mondjuk: csikimiklós-kák felé kiáltja *Amon Pál dr.*, a *hatvanhetes* politikus.

Lássunk egy másik hatvanhetest, a *munkapárt egyik vezető harcosát: Königstättler Ottó drt.* Mi az ő véleménye Telekiről?

Hadd mondja ezt ő is meg a mukik-nak! 1909. március 15-iki beszéde így szól:

„A rómaiak büszkeségének kulminációja, a „civis Romanus sum“ jut eszembe ma, midőn összeültünk, hogy Teleki Arvéd gróf orsz. képviselőt diszpolgárrá megválasszunk. Mi ujvidékiek nem adózhatunk nagyobb elismeréssel valaki iránt, mint avval, hogy polgáraink közé avatjuk. Nem akarom tulnagyrá taksálni a mi polgárjogunkat, de merem állítani, hogy mi, a kik oly vidéken lakunk, a hol három kultura harmonikusan egybeolvad, a hol a gazdasági tevékenység minden ágának kiváló képviselőire találni, a hol a demokratikus elvekhez hiven mindenkinek sulyát a munkája adja meg: mondom, hogy mi, a kik a magyar vidéki városok között előkelő, vezető helyet foglalunk el, nagy kitüntetésben részesítünk valakit, ha diszpolgárrá avatjuk.

Tisztelt Bizottság! *Amon Pál dr.* bizottsági tag ur önagysága szép, pregnans és tömör szavakkal jellemezte Teleki Arvéd gróf orsz. képviselő érdemeit, jellemét és kiválóságait. Felszólalásom célja nem is az, hogy önagysága felszólalását gyengitsem, hanem csupán az, hogy olyasvalamit is említsek, a mit önagysága Teleki Arvéd gróf érdemei közül felemlíteni elmulasztott.

Ma hatvanegy esztendeje lelkes ifjak felkaroltak egy eszmét, a melyet most komoly, higgadt férfiak megvalósítanak. 1848. március 15-ikén a tizenkét pont kileneedikeként felvették a „nemzeti bank“-ot és most kiváló férfiak meg fogják valósítani az önálló gazdasági berendezkedést, illetőleg ennek keretén belül az önálló magyar bankot. A férfiak között, a kik ezt a harcot vívják, az első sorban

küzd Teleki Arvéd gróf orsz. képviselőnk és mi, a kik őt alaposan ismerjük, tudjuk, hogy ennek a célnak az elérése mellől soha egy percnnyire, egy milliméternyire nem fog tágitani. Épen ezért kérem a t. polgármester urat és a t. tanácsot, hogy a diszpolgárrá való kinevezési okmányban említsék fel Teleki Arvéd gróf sok egyéb érdemei között azt is, hogy e diszpolgárságra Teleki Arvéd gróf az önálló magyar bank érdekében kifejtett lelkes munkásságával is szerzett kiváló érdemet. Egyébként az indítványt elfogadom s a legmelegebben ajánlom elfogadásra“.

Ezt se mi mondtuk.

Szlezák Lajos főembere mondta. Mert úgy érezte. Mert igazat mondott.

Akinek ez se elég, hadd hallja a *munkapártot* támogató szerb „ujradikálisok“ egyik vezérét: *Ilits Brankó drt.*

Olvassák el, mint vélekedik ő Teleki Arvédéről!

De beszélje el maga, amint azt 1909. március 15-iki beszédéből leírjuk:

„Örülök, hogy én azon társaim között vagyok, kik velem együtt felkarolták és aláírták azon indítványt, hogy a mi közszeretettű és közbecsült képviselőnk, Teleki Arvéd gróf a város diszpolgárává megválasszassék. Teszem ezt annál inkább, mert meg vagyok győződve, hogy gróf Teleki Arvéd ezt nemcsak a városunk irányában kifejtett tevékenységeért, hanem az országos politikában kifejtett ténykedéseért teljes mértékben kiérdemelte.

Teleki Arvéd gróf, ámbár születésénél fogva arisztokrata, miveltsége és politikai elvénél fogva valóban demokrata, ami abból kitűnik, hogy őt működésében csak *egy* intenció vezérli és ez az ország és minden polgárának boldogulása.

Ezt legfényesebben dokumentálta azzal, hogy azon hazafiak sorába állott, kik zászlójukra tüzték a függetlenség jelszavát és pedig első sorban a pénzügyi függetlenségét az országnak.

Egy országnak a boldogulása tisztán a jó politikától tétetik függővé. Telekinek ezen jó politikája abban nyilvánul, hogy ő minden erejét kifejti abban a harcban, mely hazánk részére az *önálló* bankot követeli.

Különösen indit e mai fellépésemre azon körülmény, hogy Teleki Arvéd gróf eddigi munkálkodásában nem egyszer adta tanujelét egyházunk és nemzeti autonómiánk iránt táplált rokonszenvének, amelyekért ő nem egy követ fektetett le, megszilárdításául azon jogoknak, melyek autonómiánkat igazi autonómiává teszik.

Elismervén Teleki grófnak a nyilvánosság terén szerzett nagy érdemeit, elismerem, hogy méltó ezen kitüntetésre, amelyben törvényhatóságunk részesíteni óhajlja és azt hiszem, hogy ezen elismerésünk még fokozottabb mértékben fogja buzdítani további munkálkodására.

Szivből üdvözlöm és szivemből kívánom, hogy *éljen sokáig gróf Teleki Arvéd!*

Ezeket se mi mondtuk. *Ilits Brankó dr.*, a Szlezák párt egyik oszlopa.

De ha mindez nem volna elég, utolsó aduként megszólaltatjuk az öreg ágyút: *Demetrovits Vladimir polgármestert*, a 67-esek szemefényét, gyöngyét, aki vállalta az összes városi tisztviselők liferálását, aki most nagy Szlezák imádó (hej, pedig bezzeg intrikált Szlezák főispánsága ellen — a maga érdekében), elrebesgette ő is a véleményét, nem egyszer, sokszor, százszor, annyiszor, ahány napon át a változatosság kedvéért függetlenségi volt. Szóval páros napokon . . . Most

öshatvanh
Mert a k

Hat h
mondotta
folyt ajká

„Ujvid
ben mint a

polgárát
körünkben

szeretettel
mert Mélt

aki városu
aki rövid

jót cseleke
kötelez J

olyan kép
polgára ir

tük, egya
tetik. Mélt

aki nemes
iránti hat

hazánk fu
zetünk ö

valósítasa
küzd és h

sunk érd
előmozdit

is hálás
Méltóság

független
véseiben,

déssel és
denkor s

táságod
denható

A ma

Olvá
Kell

Nem!!!
Legf

gyelje r

Ilyen
gók!

Terr
ben val

Az

érdemei
a során

tette az
ügyvédi

hogy m
cseleke

ma hal
(meg is
Józseft

őshatvanhetes. Páros és páratlan napon.
Mert a kormány is az.

Hat hónappal ezelőtt, 1909. dec. 1-én
mondotta el ezeket: (dehogyan mondta,
folyt ajkáról a szó, mint a méz.)

„Ujvidék sz. kir. város közönsége nevé-
ben mint a város orsz. képviselőjét és disz-
polgárát örömmel üdvözlöm Méltóságodat
körünkben. Nemcsak örömmel, hanem igaz
szeretettel látjuk és fogadjuk Méltóságodat,
mert Méltóságodban olyan képviselőt birunk,
aki városunk érdekeit igazán szíven hordja,
aki rövid idő alatt is városunknak oly sok
jót cselekedett, hogy az minket örök hála
kötelez Méltóságod iránt; Méltóságodban
olyan képviselőt birunk, aki a város minden
polgára iránt, különbséget nem ismerve közöt-
tük, egyaránt jóindulattal, jóakarattal visel-
tetik. Méltóságodban olyan képviselőt birunk,
aki nemes lelkének sugallatát követve, hazánk
iránti határtalan szeretet érzelmétől áthatva,
hazánk függetlensége és önállóságának, nem-
zetünk önrendelkezésének kivívása és meg-
valósításáért tántoríthatatlan szilárdsággal
küzd és harcol. Midőn Méltóságodnak a váro-
sunk érdekében, haladásának, fejlődésének
előmozdítása körül szerzett érdemeiért ezuttal
is hálás köszönetet mondunk, biztosítjuk
Méltóságodat, hogy hazánk javára, annak
függetlensége és önállóságára irányuló törek-
véseiben, küzdelmében a legnagyobb lelkesé-
dással és odaadással támogatjuk. Mint min-
denkor szívünk mélyéből óhajtuk, hogy Mélt-
ságod köztünk jól érezze magát s a Min-
denható nagyon sokáig éltesse. Isten hozta!”

A nagy ágyu így szólt és nem máskép.

Olvasták?

Kell ehez még valamit hozzátenni?
Nem!!!

Legfeljebb annyit: csikimiklós szé-
gyelje magát!

Ilyen eszközökkel harcolnak a mun-
gók!

Terrorizmussal, pressióval és becsület-
ben való gázolással.

Az ügyvédi tisztességről is
érdemes ennek a választási kompánynak
a során elmélkedni. Nagyon aktualissá
tette azt dr. Szlezák Lajosnak egy — az
ügyvédi köteles tisztességgel nem tudom
hogy miképpen összeegyeztethető kortes-
cselekedete. Szlezák Lajos dr. felől éppen
ma hallottam politikai ellenfelei szájából,
(meg is mondom: Balla Árpádtól és Mayer
Józseftől), hogy igen jó fiskális, kiváló
kriminalista. A való képességeket még
az ellenfélben is megbecsülni — úri ma-
gyar tempó. Ki mihez ért: az elismerendő
abban, de a minnek valaki nem mestere! —
hóhéra az annak. (Olyanformán, mint a
Krumpászki az ujságcsinálásnak.) Hát en-
nek a jó-fiskálisi hírének köszönhetette dr.
Szlezák Lajos, hogy egyik függetlenségi
pártállású polgártársunk: Fehér Ferenc
is rábizta egy ügyét, ami most van döntés
alatt a „Kuriánál”. (Nem ugyan az ő
ügye, mint inkább a felesége, de hát ez
ebben nemcsak hogy irrelevans, de Szle-
zákra nézve egyenesen súlyosbító körülmé-
ny). Azt tette ugyanis az ügyvéd-
képviselőjelölt úr, hogy magához hívatta
Fehér Ferencet és a legleplezetlenebbül
megfenyegette, hogyha nem szavaz rá:
hát leteszi az ügye képviselőjét, a felesége
védelmét. Fehér Ferenc persze meghökken-
t ezen és tanácsért fordult egy pártjabeli

Általános

igazság, hogy az emberek

egyenlő

véleményre jutnak, ha

közvetlen

tapasztalataik egyenlők. Szerte az
egész országban

községenkénti

tapasztalatok bizonyítják immár,
hogy százával és ezrével keresik
fel az ujvidéki ártézi gyógy-
fürdőt, melynek vize nem

titkos,

hanem valódi és mégis csodás ha-
tású és könnyűvé teszi a

választást

hogy pénzünket külföldre vigyük-e,
vagy

követeljük,

a szenvedő betegtől, e hazájában,
Ujvidéken, keressen betegségére
enyhületet.

E fürdő jótékony hatása min-
denkire, tehát a

nőkre is kiterjed.

jóismerőséhez, Mayer Józsefhez, ami egyik
lelkes vezérünkhöz. Ez hamarosan meg-
nyugtatta, hogy: hiszen van még
Ujvidéken Szlezákon kívül is ügyvéd és
nyomban irt dr. Hadzsy Kosztának, a
titeli kerület szerb radikális ügyvéd-kép-
viselőjelöltjének, hogy vállalja ingyen
Fehér Ferencné ügyének további képvi-
seletét. Hadzsy — látva az alantas poli-
tikai tendenciát — habozás nélkül vállal-
kozott az ingyen képviselőre s erről
levélben értesült Fehér Ferenc, aki az
erről szóló levelet megmutatta dr. Szle-
zák Lajosnak. Nosza: lett erre nyüzsgés
az ellentáborban. Ilies Brankó utján meg-
fenyegették dr. Hadzsy Kosztát, hogy
fegyelmi följelentést tesznek ellene tisz-
tességtelen kliensfogdosás miatt az ügy-
védi kamaránál. Csakhogy Hadzsy Koszta
nem olyan magból kelt, hogy ettől a
fenyegetéstől megszeppenjen. Sőt! Majd ő
terjeszti a kamara elbírálása alá dr. Szlezák
Lajos cselekedetét: ha vajjon letehető-e az
ügyvédi képviselőt csak azért, mert a
kliens nem hajlandó a fiskális urra sza-
vazni. Ez a terror tehát visszafelé fog
elsülni, hiába mondja a bagoly a veréb-
nek, hogy: nagyfejű. Aki vétett az ügy-
védi tisztesség ellen: az bűnhődjék!....

Gyöngéd korteseszköz. Pau-
novits Ferenc elvtársunknál és pártunk
egyik lelkes emberénél, akinek a Lövész-
utca 5. száma alatt szolid kis vendéglője
van: pénteken este társasvacsorán voltunk
vagy ötvenen, függetlenségi. És elszóra-
koztunk, eldikcióztunk úgy 10—11 $\frac{1}{2}$ óra
tájjig. És mi történt erre megtorlásul
Paunovits — csal? Vasárnapra már nem
nyithatta ki a kis korcsmáját, mert vala-
mi italmérési formáság miatt belékapcsá-
kodott a mungó-hatalmaskodott. Tanácsul
aztán azt kapta Paunovits, hogy szalad-
jon reparációért dr. Szlezák Lajos úr
mindenhatóságához és az majd segít a
bajon. A Paunovits barátunk bizony abból
él, hogy bort mér, meg pörköltet árul, ha
ezt nem gyakorolhatja, hát éhen koppan
az álla: mit tehetett egyebet? — csak-
ugyan elment Szlezákhöz. És Szlezák úr
csakugyan megtette neki azt a szivessé-
get, hogy hétfőre már kinyithatta a ven-
déglőjét.

Hát ez már mégis csak hallatlan
terrorizmus. Hogy minden alapos vagy
jogos ok ellenére — tisztán hatalmi vissza-
éléssel: megvonják egy munkás-embertől
a betevő falatját adó munka lehetőségét
és aztán kegyet gyakorolnak, hogy azt
visszaadva: lekötelezzék. Átéltünk és ol-
vastunk már akkora határ korteskedési
és választási visszaélést, tulkapást, hogy a
Dunát el lehetne vele rekeszteni, de amit
ezuttal megengednek maguknak Szlezákék,
az még annak a Bánffy-korabeli Tarnó-
cznak a képzeletét is felülmulná. No de
vigasztalódjunk, hiszen: nem nőnek a
fák az égig! És annál hosszabbat vágódik
a Szlezák, mennél magasabba akart ki-
kapaszkodni a csizmaszárból.

Egy kis emlékeztető.

Ujvidék, máj. 3.

Dr. Szlezák Lajos úr színváltozásáról
már sokat hallottunk és énekelünk. De ilyen
komikusan találót, mint amilyen az alább kö-
vetkező — még a sokat hányódott-vetődött
politikai múltja is keveset produkál. Most esz-
tendeje, május elején történt ugyanis, hogy

dr. Szlezák Lajos gondolt egy merészet és nagyot és betalpalt a függetlenségi pártba, ahol az eltévelyedett, de megtért bárányt keresztényi türelemmel és felebaráti szeretettel fogadták. „Száz igaznál kedvesebb előttem egy megtért bűnös” — mondja az Irás. És dr. Szlezák Lajos átvedlett tavaly függetlenségivé, amiről a „Magyarország” 1909. évi május hó 9-iki száma ekként emlékezett meg egy politikai-entrefléében:

Szlezák Lajos belépése a függetlenségi pártba. Jelentettük már, hogy Szlezák Lajos, az ujvidéki alkotmánypárt elnöke belépett a függetlenségi pártba. Erről a lépéséről most a következőképp nyilatkozik:

— Igen, lemondtam az ujvidéki alkotmánypárt elnökségéről — mondotta Szlezák — és negyvennyolcas lettem. Ezt parancsolta hazafias meggyőződésem, ezt parancsolja a mostani rettenetes helyzet, amely megölte a hatvanhetes politikának minden jogosultságát. Azt hittem, komolyan lehet venni a hatvanhetes alapot, de csalódtam és csalódtak velem sokok ezeken. Nem lehet most csak radikális függetlenségi állásfoglalással szabadulni a mai vigasztalan helyzetből. Ezt beláttuk mi hatvanhetesek, itt ezen a nemzetiségeklakta vidéken s velem együtt az ujvidéki alkotmánypárt minden számottevő tagja átlépett már a függetlenségi pártba. Az itteni alkotmánypárt holnap hivatalosan is megállapítja feloszlását. Ujvidéken nincs már hatvanhetes.

És ez az ember merészel most — éppen csak egy évre a fenti nyilatkozata után a legszélsőbb császári 67-es program alapján Telekivel szemben mungópárti képviselőjelöltnek föllépni.

Hogy nem süil ki a szeme!?!...

HIREK.

Pártirodánk rejtelméből. Egy hónapja lehet körülbelül, hogy a Kossuth Lajos utcán, a Ludwig-féle házban megnyitottuk a pártirodánkat és irnokul fogadtunk egy Nyerges Ágoston nevű fiatalembert. Ez a fiatalember vasárnap délután összepakkolta a keze ügyében álló följegyzéseinket és nyilvántartásainkat és se szó, se beszéd, — megszökött Ujvidékről. Sok rejtegetni valónk nem volt és nincsen, hát nincs okunk nagyon bánkódni Nyerges úr angolos meglépése fölött. Nevezetes a dologban csak az, hogy néhány nappal ezelőtt többen látták, hogy a mi kis szökevényünk, aki ellen különben illetékes helyen már megtettük a bűnvádi följelentést, odabenn a pártirodában hosszasan tárgyalt — dr. Szlezák Lajossal. Vajon nincs ez a szökés összefüggésben ezzel a lefolyt tárgyalással? A világot sem gyanusítottunk, csak — kérdezzük!...

Választók figyelmébe. Az 1911. évre összeállított, illetőleg kiigazított ideiglenes választási névjegyzék e hó 5—25-ig 8 órától 12-ig a vár. tanács kiadóhivatalában közszemlére ki van téve, ott megtekinthető és d. u. 2—6-ig le is másolható. Esetleges felszólamlások május 5—15-ig, a felszólamlásokra teendő észrevételek pedig május 16—25-ig adandók bé a városi tanács kiadóhivatalába.

Hirtelen halál. Özv. Keresztes Gyuláné szül. Juba Mari 17 éves viruló leánya: Mariska e hó 2-án estefelé hirtelen meghalt. Előzőleg még jókedvűen, egészségesen végezte

dolgoit, amidőn egyszerre vérömlés lepte meg, kioltva ifju életét, mielőtt még orvosi segély érkezett volna. A gyászhir városszerte megdöbentőleg hatott s osztatlan, őszinte részvétet keltett, mely 4-én végbement temetésén is igen élénken nyilvánult.

Árvaház Ujvidéken. A Matica Srpska elnöksége által — a Trandafil-féle alapítványból építendő g. kel. szerb árvaház munkáira f. ápr. végén megtartott árlejtésen 35 vállalkozó tett ajánlatot. Az összmunkákra 9-en, az egyes munkálatokra pedig 26-an pályáznak. Az ajánlatokat Tapavicza Momcsiló építész átszámítja és az ő javaslata alapján hozza meg az árlejtési bizottság a döntését.

Egy befűszedő jubileuma. Seidl Péter e hó 1-én érte meg 30-ik évfordulóját annak, hogy mint szedőgyerek felszabadulva, kitartó szorgalommal, gondos lelkiismeretességgel és kiváló szakértelemmel végzi a betűszedés test- és lélekölő nehéz munkáját s amely nyomdában alkalmazva volt, ugy gazdája elismerését, mint kartársai szeretetét vivta ki. Ezt az alkalmat lapunk nyomdájának személyzete, élén Hirschenhauser Benó tulajdonossal és főnökkel — akinél immár 17 éve egyhuzamban van — egy kis jubiláris ünnepség rendezésére használta fel, még pedig szombat, ápr. 30-án este. A Slavits—Seidl-féle vendéglőben jöttek össze a nyomda összes alkalmazottjai és tisztán családi körben ünnepelték a derék munkást és szaktársat, akit egész valójában mélyen meghatott az elismerés és szeretet tüntetésszerű megnyilatkozása. A családias jellegű, felköszöntőkkel fűszerezett vacsora előtt Hirschenhauser Benó elismerésteljes, meleg hangon ecsetelte ugy saját, mint alkalmazottjainak érzelmét s a nap emlékére a személyzet nevében — alkalmoszerű körirattal és monogrammal ellátott ezüst zsebórát adott át, mit a maga részéről nemcsak ajánlati sorokkal ellátott arcképével, de még különös elismerésekép a ritka és kiváló becsületes munkának, egy betéti könyvecskével is megtoldott. A derék jubiláns mély meghatottsággal köszönte meg a feléje irányuló meleg ovációt s a kis társaság — mely később a jubiláns ismerőseivel meg is szaporodott, igazán őszinte örömmel ünnepelte a valóban derék és hosszú munkának emlékülennepét.

Palocs kies fürdője, nagyobb mérvű átalakítások és építkezések után teljesen renovált állapotban még e héten meg fog nyitni, illetőleg a forgalomnak átadatni.

A világ legkiválóbb vegyészével megállapították, hogy a **Ferenc József**-keserűvízforrások vize oldó és elvezetősőkben az összes más vizeket felülmúlja és már kisebb adagban is biztosan hat. Nem szükséges tehát a gyomrot oly tulsok felesleges folyadékkal megterhelni, mint a gyengébb vizeknél. A „Ferenc József“-keserűvíz természetadta szénsavtartalma különösen értékes, mert ez által az étvágyat még hosszabb használat után sem zavarja meg és ezért az orvosok ezt a vizet különösen nagyra becsülik.

Felölös szerkesztő: Zanbauer Ágoston.
Szerkesztő: Schröder Béla.
Laptulajdonos: az ujvidéki függetlenségi és 48-as párt

Egy 40 éves, magyar, német és tót nyelven bíró nyugalmazott tanító irodai állást keres.
Címe megtudható a „Határőr” szerkesztőségében (Kossuth Lajos-utca Ludwig ház.)
1—2

Eladó telek.

A Mikes Kelemen-utca 12. szám alatt lévő, szabadon álló telek azonnal, olesó áran eladó. — Bővebb értesítést nyújt a telek tulajdonosa: **Szekeres Imre Mikes Kelemen** utca 12. szám alatt. 2—2

Azonnal kiadó!

6 szoba, üveg folyosó, a szükséges összes mellékhelyiségek, szinek és nagy rak-tárhelyiség álló ház, mely *uri lakásra, vagy esetleg üzleti helyiségre is alkalmas*, II. Rákóczi Ferenc-ut 116. szám alatt azonnal kiadó.

Bővebb felvilágosítást a tulajdonos Petőfi utca 87. szám alatt ad.

4662/1910. tkvi szám.

Póthirdetmény.

A titeli kir. járásbírószág közhírré teszi, hogy a zsabylai első takarékpénztár részvénytársaság zsabylai végrehajtónak, Ruhmann Flóra kátyi lakós végrehajtást szenvedett eleni 8000 korona és járuléka iránti végrehajtási ügyében a 3982/1910 szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben említett és a kátyi 1393 számú betétben A 1 1 2 sor, 833. 834 hrzi számú 907 négyszögöl beltelekbeli kertnek 105 négyszögöl kiterjedésű udvarral bíró 700 ö. i. számú háznak Ruhmann Zsigmondné született Neuberger Flórát illető 1/2 része 806 kor. 50 fillér kikiáltási árban Káty községhezánál

1910 évi május hó 14 napjának délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. t. cz. 157 §-a alapján Kunszt Mór szabadkai cég végrehajtató érdekében is 541 korona 50 fillér tőke és követelés s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Az árverés a fenti számú betétben feljegyeztetni rendeltetik. Miről az érdekeltek értesítettnek. Titelen, 1910. évi március hó 12 napján. dr. Petrovics s. k. kir. járásbíró,

kiadvány hitelül:

Nosszák Lajos,
telekkönyvezető.

BERGER RIZZI

Gépirói, könyvviteli és gyorsírói
SZAKISKOLÁT NYITOTT
április 15-én.

Szigoruan szakképzett vezetés!

Gyors, lelkiismeretes és célszerű.

A legujabb rendszerű írógépek!

A gépirás tanfolyama 2 hétig, a könyvviteli és gyorsíráse 4 hónapig tart. A tanítás minden hónap elsején és 15-én kezdődik. Oktatás nyelvető a német nyelvben is.

Díjak: a gépirás egész tanf. 20 k., könyvviteli 12 k., a gyorsírói 10 k., a német nyelvi 8 kor. havonkint.

Bővebb felvilágosítás és jelentkezés e lap kiadóhivatalánál.

SZULTÁNFORRÁS

A húgyhajtó és húgysavoldó vizek királya, bőr- és dús lithion-tartalmu ásványvíz.

Kiváló vegyi összetételek következtében sikerrel alkalmazható vese-, húgykő- és hólyagbajok esetében, valamint cukorbetegségeknel, csúzos bántalmaknál; továbbá a légző- és emésztőszervek hurutus bajainak gyógyítására

Igazgatóság: Budapest, IV. Ferenc József-utca 22.
Kútkezelő: EPERJES.

Ujvidéken kapható minden fűszerkereskedésben.